

kakor je poprej Pantar stal. Tode vse je bilo zastonj — Pantarja ni mogel doseči. Drugi dan — na sv. Rešnjiga Telesa dan — ob dveh popoldne prideta dva rudarja in Pantarjeva žena v Kamno Gorico k gospodu fajmoštru Uršiču, žalostno prigodbo oznanit. Ljudomili gosp. fajmošter začnejo možama pergovarjati, naj bi rudarji z združeno pomočjo pa s posebno previdnostjo in skerbjo še enkrat poskusili, nesrečniga tovarša iz jame dobiti. Njih besede so veljale in drugi dan zjutrej — 12. Rožniga cveta — se spravi 11 rudarjev skupaj, ki so se z mnogoterimi perpravami k jami podali. Med vsimi, ki so jih po vervih v jamo spustili, je šel nar globokeje Gregori Žoler, po domačim imeni Kokolčev, rudar in hišnik Nr. 81 iz Kroke; on je šel 66 sežnjev globoko v jamo in je nesrečniga tovarša mertviga na dnu globočine našel, na herbtu ležečiga, z vso razbito glavo, trikrat zlomljeno levo roko i. t. d. Na verv pervezano mertvo truplo so pomagayci potem z Žolerjem vred iz jame potegnili. Verli Žoler je bil bled ko zid, in omotčen od podzemljskiga zraka. Dno jame je Žoler popisal silno veliko, takó de bi lahko srednja cerkev notri stala, na dveh straneh jame pa je zopet velik prostor; tudi rude ima ta globočina dovolj, ktero bojo morebiti rudarji — bolj srečni ko rajnki Pantar — tukaj enkrat kopali.

Žoler se je spustil v nevarnost svojiga življenja v grozno globočino, svojiga tovarša — mertviga iskat. Od taciga junaka je v vsaki nesreči pomoči perčakovati in njegovo ime zasluži razglašeno biti.

Ko trombe glas, ko zvon doní
Od verliga možá spomin;
Kdor je enake vrednosti,
Ga plača pesem, ne cekín.

Ne moremo žalostne prigodbe brez opombe skleniti, de se bolj varujte rudarji in de varniši ravnajte v svojim nevarnim in težkim rokodelstvu. Stoterne nevarnosti vam žugajo — bodite pazni, če vam vaše življenje kaj vec veljá kot ruda, naj bi tudi zlata bila.

Kamnogorski.

Novice iz Ljubljane.

(V Šiški poleg Ljubljane) pri mesárji in kerčmarji Vitencu mlajšimu smo te dni vidili vóla, kakoršnjiga še v Ljubljani bojé nikdar ni bilo. Vitenc ga je na Koroškem od Vošperske grajšine kupil. Težak je bil, predenj so ga od doma gnali, 27 centov in 42 funtov; de je po ti poti skozi 10 dni nekoliko na teži zgubil, ne more drugači biti. Blizo 17 pestí je visok, stojí na kratkih grozno krepkih nogah, in imá 4 čevlje široke persi, kakoršnjih še nikoli nismo vidili. Zató ima pa tudi vsakdan cele trume ogledovavcov, in kér ga bo Vitenc še nekaj časa živeti pustil, naj ga nobeden ne zamudi gledat iti.

(Cerkovnik na Rožnim potoku (Rosenbach) poleg Ljubljane) je 27. dan Rožniga cveta po noči pogorel. Oginjje segal takó naglo od poslopja do poslopja, de mu je clo nekaj živine zgorelo; on sam se je takó opekel, de so ga v bolnišnico mogli peljati. — Vesele je bilo slišati, de je imel pogorelec svoje pohištvo varvano. Kar mu je pa odveč pogorelo, mu bojo dobrotljivi Ljubljančanje in Ljubljančanke perdali, ki pogostoma hodijo na ta prijetni hribčik h materi Božji v cerkev, ali pa pod milim nebam razveselovat se in kofé pit.

(Ljubljanski somenj o sv. Petru in Pavlu) je bil malo obiskan. Delo na polji je ljudí zaderžvalo.

Strašen vihar v Gradci.

Pervi dan tega mesca je bil strašen vertún (Windhose) v Gradci, de so mislili, de je sodnji dan. Hiše je odkrival, drevje roval in silno veliko škode naredil. Med strašnim gromenjem se je vsula ko jajce debela toča, po kateri je strašna ploha pertisnila. — Tudi je toča po več krajih spodnjiga Štajerja po polji in nogradih hudo razsajala.

Zahvalno oznanilo.

Jože Gogala, zakonski mož, reven bajtar in tesár iz Sela Brezniske fare, 61 let star, je bil popolnoma oslepel. Na svét častitljiviga gosp. profesorja Janeza Kersnika se je gosp. dohtarju žlahtnimu Kurterju c. k. zdravniku krajnskiga regimenta, v Ljubljani skazal in zročil. Gospod zdravnik so slepimu letas med Velikonočjo in Binkuštni v Ljubljano ukazali priti, in mu svetovali stanovanje blizo c. k. vojniške bolnišnice, de so slepiga blizo sebe imeli in v vsaki potrebi k njemu pertéči zamogli.

Na levim očesu so mu mreno takó zvrjeno sneli, de mož ni velike bolečine čutil.

On zdaj práv veselo Bogá, in za njim modriga zdravnika hvali, de zopet vidi, serčan hodi, in tudi delati more.

Zdravnik so ga brez plačila, kér je mož reven, zdravili; Bog naj jim veliko dobroto obilno plača!

Enako srečno zdravilo oči so pred dvema letama gosp. dohtar žlahtni Vest, c. k. Novomeški kresijski zdravnik, Mini Knafelnovi, 40 let stari ženi iz Doslovč, tudi Brezniske fare, modro opravili. Nepozabljivo žena Boga hvali, de ji je takó modriga zdravnika dal, de, kér je bila popolnoma slepa, zdej zopet vidi.

Od kod učenost zdravnikov, kakor od Bogá! Zató častimo zdravnike, in hvalimo Bogá, kakor pravi Sirah 38, 3. „Zdravnika umetnost častitljiviga storí, in on bo pred mogočnimi hvaljen.

V Breznici 15. Rožniga cveta 1846.

Gášper Šoklič, fajmošter.

Žalostno oznanilo.

Ravno ko je imel današnji list v natis iti, je zaklenkal mertvaški zvon gospodu *Janezu Hradeckitu*, Ljubljanskimu mestnimu poglavarju — očetu Ljubljane. Umerl je v 71. leti svoje starosti 6. dan tega mesca opoldne na hudi prisadni pljučnici. Prevelika žalost nam ne perпусти, danes več pisati. — Vredništvo.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Kam — Mak.

Današnjimu listu je perdjana 14. doklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	4. Maliga serpana.		30. Rožniga cveta.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	56	2	6
1 » » banaške...	2	5	2	8
1 » Turšice.....	1	9	1	11
1 » Soršice.....	—	—	1	35
1 » Reži	1	30	1	39
1 » Ječmena	1	6	1	15
1 » Prosa	1	10	1	16
1 » Ajde	1	4	1	10
1 » Ovsa	—	56	—	54